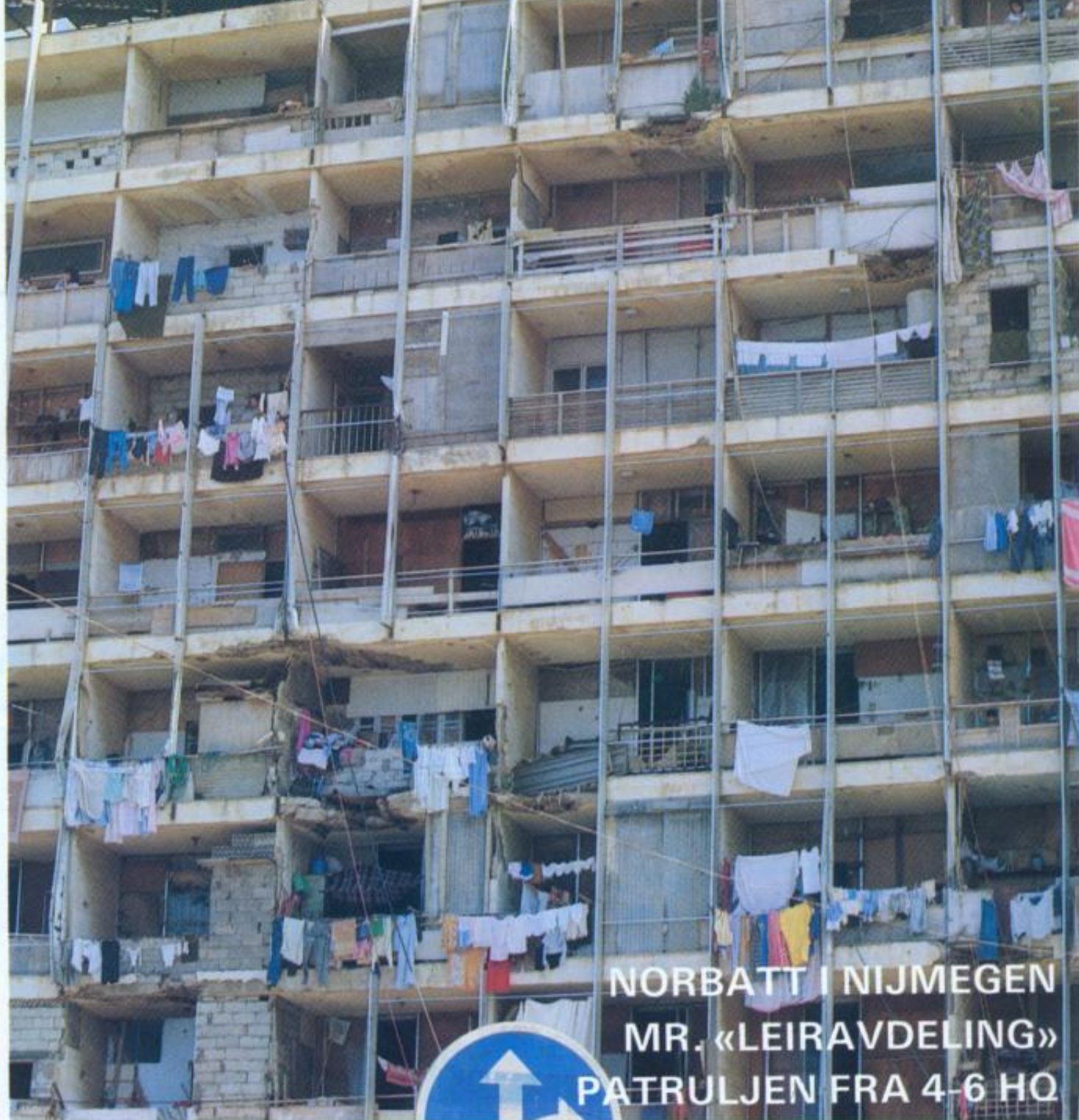

BEIRUT

BLUE BERET

DEN NORSKE FN-STYRKEN I LIBANON
KONTINGENT XXI – Nr. 5 – 1988

NORBATT I NIJMEGEN
MR. «LEIRAVDELING»
PATRULJEN FRA 4-6 HQ

BLUE BERET

Organ for Den norske FN-styrken
i Libanon

Ansvarlig utgiver:
NORCONTICO, Naqoura

Redaktør: PIO NORCONTICO
kaptein Rolf Kristiansen

Redaksjonssekretær: ass PIO,
Ø A. Øystå)

Adresse: PIO-seksjonen,
Feltpost 100, Den norske
FN-styrken,
0020 Oslo avg utland

Tlf.:
095 9724 825544 (fra Norge)
337402/391191 lj. 353/193

Opplag: ca. 2900

Utkommer 10-12 ganger i året

Lay-out: PIO/Samir A. Sader,
PAGI

Sats, repro og trykk:

PAGI, A. Hanna Bldg.
Lebanon Street, Achrafieh
East-Beirut
Tel: 335722/218511
P.O.B. 50221
Cable: Pagi
Telex: Pagi 44554 LE

Forsidebildet viser det tidligere stor-hotellet «Beirut International» i Vest-Beirut. Legg merke til at flere av balkongene er dekket til med murblokker. 2. omslag: Norbatts representanter i Nijmegen ble lagt merke til. 3. omslag: Vest-Beirut skyline. 4. omslag: Trafikken går tett i Vest-Beirut. Bildene er tatt av PIO NORCONTICO, kaptein R. Kristiansen, bortsett fra Nijmegen-bildet som er utlånt.

LEDER

Når dette leses er vi allerede på vei mot slutten av kontingent XXI. Denne utgaven er faktisk en av de siste "Blue Beret" ene i denne kontingenten. Det blir vel faktisk bare en utgave til før vi er fremme ved minne-boken og neste kontingents introduksjonsnummer.

Det har ikke vært enkelt å få til "Blue Beret" i denne kontingenten. For det første steg prisene (arbeidslønningene) med opptil 75 prosent våren 1988. For det andre ble vi rammet av en rekke trykktekniske vanskeligheter, og dette parett med stadige utsettelse av helikopterfligheter, har bragt oss en rekke forsinkelser.

Men nå på slutten av kontingenten vil vi være i rute igjen. Et lyspunkt er det imidlertid at vi denne gang har lyktes å få NMC og Naqoura bedre med. Bedre enn på mange år.

Virksomheten hjem til norske lokalaviser har også vært stor og Forsvarets Forum er også godt representert.

Det som imidlertid nå er spennende, i alle for alle som har rekap., er det programmet fjernsynet vil sende i månedsskiftet oktober/november om den norske virksomheten i UNIFIL. Det er en selvfølge at vi her nede vil få våre egne kopier av dette programmet.

Som dere ser har kontingenten fått en ny ass. PIO. Det er fenrik Trond Ahlsen, 24 år gammel og fra Lillehammer der han de siste to årene har arbeidet i regionavisen "Dagningen". Trond har først og fremst bakgrunn som fotograf, men må ellers sies å være en godt befaren journalist.

Han står også sterkt militært. Han er USK-utdannet artilleri-jeger med seks måneders tjeneste i Brig. N og han har også rukket å få med seg en rep. øvelse. Tronds bakgrunn må nærmest sies å være ideell for den type jobb han nå utfører og jeg tror at også kontingent XXII vil få mye glede av ham. Velkommen!

Rolf Kristiansen
Kapt./PIO

Trond Ahlsen
Fenr./ ass. PIO

ryggen. Det var bare 2 461 som ikke fullførte, ifølge Norbatts "reiseleder" og "King Pin" Major Tom Svendsen, som gikk Nijmegen selv for 12. gang.....

Selve turen fra Norbatt startet om morgenen 17. julyi og man ankom Nederland om morgenen 02.30 mandag 18. juli og starten gikk 19. juli kl. 0430 om morgenen.

Ingen av Norbatts representanter hadde under 10 miles trening og alle hadde gått Chebaa-marsjen, forteller major

Svendsen, til daglig S-1 eller personell-offiser i Norbatt.

Dette til tross mener Svendsen at forhåndstreningen var i tynneste laget. Man gikk med et tempo på ca. 5 kilometer i timen med ti minutters pause.

Hver kveld ble de mannlige deltagerne forlagt i en kjempemessig teltleir som heter Heumensoord mens de kvinnelige deltagerne hadde sin innkvartering i Goffert Hall. Her ble det også bespising etter endt dyst hver dag og i Heumensoord bodde det ikke mindre enn 6.000-7.000 stykker — en skikkelig teltleir med andre ord.

I alt stilte 37 nasjoner til start, deriblant militæravdelinger fra Luxembourg som deltok for 40. gang og en avdeling fra Sveits som deltok for 30. gang. Så selv Svendsen med sine tolv gjennomførte marsjer ble smågutt i denne sammenheng, men bevares!

Men gutta (og jentene, vi har nemlig sett bilder!) var ikke alene som norske der nede. HV 07 drev tre rasteplasser og tillegg hadde enheten fra Norbatt sin egen sykkelordonans i fenrik Donald Sheer fra KpA. Han ordnet det som trengtes av mat, drikke og sørget for å ha kontroll på nattkvarter osv.

HV 07 hadde i denne forbindelse også liasonoffiserer både i Goffert Hall og i Heumensoord samt egen sanitetsgruppe med lege.

Norbatts deltagere stortivdes og egentlig skulle denne reportasjen vært tre ganger så lang, men etter kritisk gjennomgåelse av bilder og et utall sensitive opplevelser (ikke sant, Hansen!), fant redaksjonen at det fikk holde med ovenstående. Vi gratulerer i alle fall samtlige med fin innsats og vel gjennomført. Vi har også hørt at de fleste av gutta vil starte til neste år også. Deltagerne fra Norbatt var som følger: Major Tom Svendsen, Bn. st., fenrik Donald Sheer, KpA., fenrik Ole J. Haavengen, Mek. tr., Fenrik Arnstein Næverdal, KpB, korporal Rune Kløften KpB, korporal Jan Erik Moen, Mek. tr, Korporal Rune Brandshaug, Mek. tr, visekorporal Bjørn Holm Hansen, Mek. tr., menig John Vegar Lierne, Mek.tr., menig Terje Olsen St. kp, korporal Roy Henriksen, Hundetroppen, menig Per Ivar Lysholm St.kp, menig Per Arak, Hundetroppen, major Gunnar Kristiansen, St.kp, menig Trond Aasen, St.kp., og fenrik geir Henriksen, KpB.

Norbatt i Nijmegen

En del av Norbatts representanter i Nijmegen i Nederland. Foran fra V. Fenrik Ole J. Haavengen, visekorporal Bjørn Holm Hansen og korporal Jan Erik Moen. Bak fra v: Menig John Vegar Lierne, menig Per Aarak, korporal Roy Henriksen og major Tom Svendsen med gullmedaljen nordmennene fikk for laginnsatsen. (Foto: R. Kristiansen)

Bygde lagsleir på fritiden

Av fenrik Trond Ahlsen

Nakent på veggene, men likevel mye bedre enn den gamle lagsleiren. Etter at arbeidet med å bygge nye 4-13 lagsleir begynte i forrige kontigent, kunne lag 4, tropp 3, Kp B endelig invitere til åpning mot slutten av august. Ny soveprefab, oppholdsprefab, egen prefab for kjøkken og det samme for toalett og dusj var noe annet enn det gutta var vant til fra før. Dessuten raget et nytt OP-tårn opp i luften.

Åtte mann ruller på 4-13, men leave-periodene gjør at bare seks mann holder

til her. De har oppgaven både med CPen og OPvakta. Noe fritid ble det ikke tid til i begynnelsen, da sto feltarbeide på programmet. — Det ble nesten så vi jobbet døgnet rundt, siden arbeidet er svært tidkrevende når så mye skal gjøres for hånd. Vi har også hatt noen problemer med å få utstyr som gravemaskiner og så videre, forteller fenrik Stein Ellingsen, sjef på 4-13.

Rett etter innflyttingen i den nye lagsleiren var det nakent og goldt inne, så den første oppgaven ble å gjøre det litt

mer hjemmekoselig der. Tidligere hadde 4-13 en prefab som inneholdt både oppholdsrom og kjøkken. Vasking ble nesten umulig, og matlukta satt selvfølgelig i veggene. Men det gjenstår enna en del arbeide på 4-13. Blant annet skal det mures opp en ny ammo-gaube, piggråd skal legges rundt leiren og gabioner skal fylles opp og plasseres. Går arbeidet som planlagt er alt ferdig i november.

De seks gutta på 4-13 har fått hjelp til endel av arbeidet. Her har resten av kompaniet og PI-troppen trådt til.

De brukte siestaer og fritiden til å bygge opp nye 4-13 lagsleir. Fra venstre Kevin Denton, fenrik Stein Ellingsen Hans Arne Valentinsen, korporal Erlend Vestre og Harald Bøen. Geir Jakobsen og Bjørn Gjersest var på CP vakt da bildet ble tatt. Rune Kjensbakken var på leave.

(Foto: T. Ahlsen)

KpA etter fire måneder : Ansiktsløftning

Av fenrik Trond Ahlsen

og ny innstilling

En bil ignorerer stopptegnet fra FN-soldaten og fortsetter forbi sperringene og inn i CPen. Kontrollposten har allerede en bil som undersøkes, og det oppstår kø. Kontrollposten beordrer føreren til å rygge tilbake, men sjåføren overser det hele og begynner i stedet å tute. Stemningen blir mer og mer amper og sjåføren går ut av bilen sammen med passasjerene og begynner å krangle høylydt. Noen av dem har våpen som de fekter med.

— Frys situasjonen, isoler området problemet oppstår i og start deretter å forhandle med dem, forklarer sjefen i

kompani A, major Trond Berntsen.

Situasjoner som beskrevet ovenfor oppstår stadig i flere av CPene i Norbatt. Tilspissede episoder der marginene er små og nordmennene både må opptre autoritært og med silkehansker. Men, godt over halvveis i kontigentperioden har vi både satt oss i respekt og fått endel erfaring. — Selvtilliten er større og vi har en litt annen holdning til det hele nå enn før, sier to av gutta på CP 4-26, Morten Hagtvedt og Eivind Aasen.

Stress og psykisk press

4-26 CP i Kaukaba er kanskje den kontrollposten som er mest utsatt for kritiske og tilspissede episoder i hele Norbatt AO. Mellom 1000 og 1200 biler

Tilspissede episoder oppstår ofte i 4-26 CP. Her passerer mellom 1000 og 1200 biler hver dag.

(Foto: T. Ahlsen)

passerer hver dag. Svært lite skal til for noen føler seg "provosert", og ser sitt snitt til å markere seg eller bare lage bråk. Disse stadige konfrontasjonene skaper et hardere psykisk press på de som står i CPen.

— I begynnelsen av perioden gjorde mange seg dumme, ville ikke skjønne eller godta helt hva vi sa. Men etterhvert har det gått bedre, og vi har bedre kontroll nå. Det er vanlig at mange på den måten prøver oss litt i begynnelsen etter et kontigentskifte, forteller Hagtvedt og Aasen.

— Hvordan reagerer dere når noen for

eksempel truer dere med våpen?

— Vi forsøker å snakke rolig til dem. Å opptre rolig, tenke kjølig på hva som skjer er viktig. Hvis ikke dette fører fram starter eskaleringen og et befal blir tilkalt.

Enkelte ganger har situasjoner krevd at kompanisjefen selv har måtte rydde opp i konflikter. Men som regel blir det hele avklart av gutta i CPen.

Når konflikten ikke lar seg løse ved forhandlinger og muntlig kontakt, innebærer instruksen flere løsninger innen det blir åpnet rettet ild. Men ingen av situasjonen som oppstår er helt like, så handlingsmønsteret som følges blir alltid

forskjellig. Dette setter høye krav til måten personellet i CPen reagerer og handler ut i fra.

Kjempeinnsats av soldatene

4-3 HQ på Tall Qeizi har gjennomgått en forvandling etter kontigentskiftet. En ny leir er under oppbygging med nye voller og nye prefabber. En del av de gamle bygningene skal brukes til depoer, lager og velferdsbygg. hele kompaniteigen omfatter 35 kvadratkilometer med 22 kilometer vei. Disse veiene mineklarerer hver morgen, og i tillegg kommer de vanlige patruljene.

— Soldatene har gjort en kjempeinnsats, sier kompanisjefen Trond Berntsen. — De første månedene var harde. Den første måneden var alle siestaer inndratt, og det ble holdt et høyt nivå i arbeidet over hele linja. De to neste månedene var trening satt i høysetet kombinert med feltarbeid. Men så begynner vi også å se slutten av en del av prosjektene blant annet ferdigbyggingen av lagsleirene. En del av våpentreningen er tonet litt ned på grunn av "leave-periodene". Nå er vi på det nivået vi ønsker å være. Det viktige blir nå å opprettholde ferdighetene.

Oppsto det noen problemer med de første og mest aktive månedene?

— Ingen spesielle problemer bortsett fra enkelte småting. Problemet var å balansere den daglige tjenesten med feltarbeidet, utdannelsen og behovet for fritid og hvile. Men det har gått bra, kanskje det ble litt lite hvile i begynnelsen.

Ensformig i lengden

Opgavene på de åtte OPene i Kp A er vidt forskjellige fra tjenesten ved de åtte CPene. Etter noen uker med stressa forhold på en av CPene, er det ofte godt å komme til litt roligere forhold på en OP. Men stillstanden kan bli vel ensformig i lengden. Rulingen er derfor velkommen etter 14 dager på en OP.

Vi har to OPer i enklaven. Tropp 2 i Blate bemanner både 4-15 sørceest ved Marjayoun og 4-18 Kardali Bridge ved Litani. Her, utenfor UNIFILs område blir ofte dagene ekstra lange. Men de fleste synes tjenesten ved disse OPene er en fin avveksling til CP og patruljering, i hvert fall for 14 dager. Likevel understrekes det at velferdstilbudene bør bedres, spesielt med utgangspunkt i den ensformige tjenesten langt borte fra "hjemlige" trakter innenfor blueline.

Kjempeinnsats av gutta, sier sjefen i Kp. A major Trond Berntsen. (Foto: T. Ahlsen)

Men til slutt var det bare å resignere for nordmennene overfor et lokallag som ble for sterke. (Foto: T. Ahlsen)

SAQI TILL TOPPS

Av fenrik Trond Ahlsen

Saqis bylag ble vinnere av volleyballcupen for Norbatt. Etter en sterk avslutning i finalen måtte Kp. B-laget 4-11 HQ gi tapt med settsifrene 2-1. Dette var det eneste settet Saqi ga fra seg i hele turneringen, og de beviste at favorittstempelet ikke var uberettiget.

11 lag og omtrent 75 spillere var i aksjon på Saqi stadion på Steinmyra i løpet av søndagen. Innsatsen og engasjementet var som alltid sterkt, selv om

volleyballferdighetene ikke sto het i stils, hele veien.

Et lite minus var at fire lag unnlot å møte etter å ha meldt seg på. Etter innledende runder møttes de to beste lagene fra hver pulje til kvartfinaler.

Kvartfinalene:

4-3 HQ – PI-troppen 2-0,

Tr. 3 Kp.B – Kp. St. 2-0,

4-11 HQ-Tr. 2 KpA 2-0,

Saqi bylag-Tren tr. 2-0.

Allerede etter de innledende rundene var flere av de utslåtte lagene fremme og erklærte seg som moralske vinnere. Den ene semifinalen mellom 4-3 HQ og 4-11 HQ ble det allikevel sett spesielt fram til,

siden kampen mellom utekompaniene da skulle avgjøres. 4-3 HQ tok det første settet mot et Kp B lag som var tydelig preget av stundens alvor. Men 4-11 HQ kom strekere tilbake og sikret seg finaleplass etter å ha vunnet de to siste settene 15-10 og 15-6.

I den andre semifinalen mellom KpB/3 og Saqis bylag ble ikke kampen like jevn. Det ballsikre Saqilaget ga ikke fra seg mange poengene innen seieren var sikret.

Finalen ble spennende med to motiverte lag godt heiet fram av hver sine "tilhengerskarer". 4-11 HQ dro i land første sett med 15-12. Men deretter var slutt, og Saqis bylag vant volleyballcupen med settsifrene 15-2 og 15-6.

Finalekampen mellom 4-11 HQ og Ebel Es Saqis bylag ble jevn og spennende. (Foto: T. Ahlsen)

LANGE ARBEIDSDAGER FOR VANNGUTTA I SAQI

Vannet går unna i Saqi. 30000 liter om dagen sørger fra venstre Jan Arne Byvold, Jørn Brunvatne og Odd Lorentzen for å fylle opp. Sistemann, Ståle Gjersvold, var på leave da bildet ble tatt. (Foto: T. Ahlsen)

Av fenrik Trond Ahlsen

Behovet for vann stiger i takt med varmen. Det merker de fire vannmennene i Ebel Es Saqi. Oppe tidlig om morgenen, ut for å fylle tankene som vannhungrige FN-solater tømmer raskere enn noen skjønner. Noen ganger 12 timer om dagen, ofte jobbing også på søndag er arbeidsvilkårne til disse gutta. Andre oppgaver er det også nok av, de har også ansvaret for å bringe vann til slokkingen av brann.

Sola skinner og ikke noe er som å ta siestaen på taket. Men etter et par timer med og varme, svette og sololje i en seig blanding, er behovet for en avkjølende

dusj større enn noensinne. For noen er behovet ekstra stort, en Dusj om morgenen, en etter siestaen og en før vi kryper til køys mener enkelte er den rette doseringen. Er det noe rart at vannet går unna. Faktisk i snitt 30000 liter om dagen! Det er nemlig hva vanngutta lever daglig.

Vannet vi bruker hentes i vannfyllposten i Dibbine ved Marjayoun. To turer daglig med hver av bilene er vanlig. Deretter er det ut på runden som teller 20 forskjellige tanker. Noen av forlegningene i Saqi er tilkoblet det sivile vannettet. Fra tid til annen bryter dette

sammen, og da må vanngutta sørge for å fylle opp.

Det er en del bakterier i vannet så kloring må til. Dette er ikke alltid like populært siden klor bleker bort noe av den oppsparte brunfargen.

Skulle det oppstå brann i området, går også alarmer hos vanngutta. De har radio i bilen, og to brannlag har beredskap annen hver dag. Hver kveld før de to bilene, "Storken" som tar 6000 liter og en Chevrolet som tar 5000 liter parkeres, er de fylt opp til randen. For vannet, det er det behov for uansett.

NAD**Bang & Olufsen****JVC****JBL****HI-FI / AUDIO UTSTYR I TOPPKLASSE**

Kan leveres gjennom din lokale PX-forhandler.

Alt Bang & Olufsen-NAD-JBL-JVC utstyr leveres med norsk garanti.

**BE DIN PX-FORHANDLER OM
TILBUD / BROSJYRER****DO IT TAX FREE, – AT DUTY FREE!**

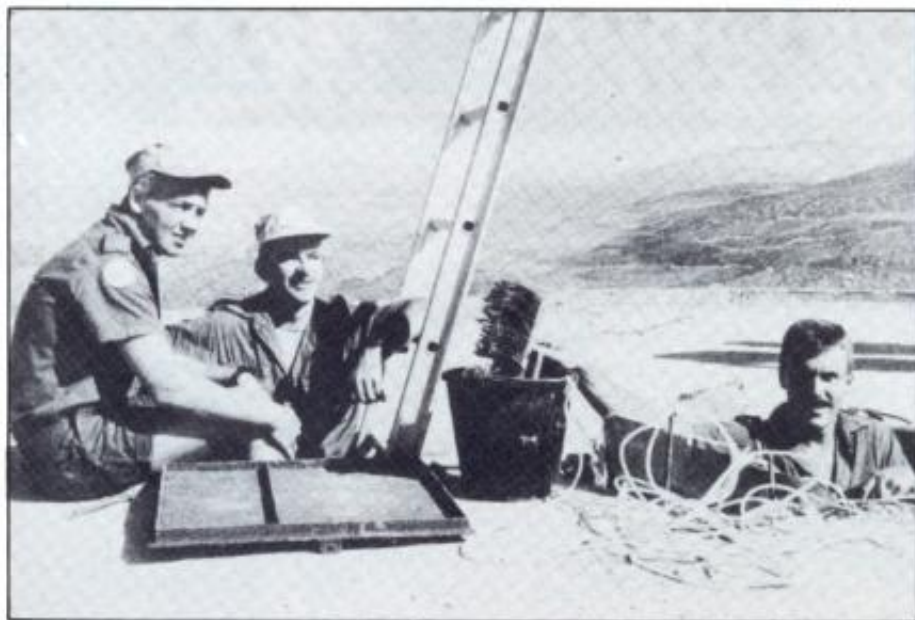
Leverandør til de norske FN-styrkene i Libanon

DUTY-FREE AS

Postboks 497 sentrum, 0105 Oslo 1 Tlf. 02-201058 Telefax 02 332473

Vanntårnet tettet

Vanntårnet som rager over Ebel es Saqi er nå endelig tettet. Den kjempestore "bøtta" rommer 300 000 liter vann, og forsyner hele den lokale befolkningen med vann. Men den siste tiden har det vært lekkasje fra vanntårnet, og problemer har oppstått. Vanntårnet ble bygd for omkring et og et halvt år siden. Årsaken til lekkasjen er at betongen som ble brukt ikke var god nok, i tillegg til at arbeidet som ble gjort av lokale folk, ikke holdt mål.

Nå er vanntårnet som fordeler vannet i Ebel Es Saqi tettet. Fra venstre Trygve Systad og Rune Sunde fra sanitetstroppen. Murer er Ståle Gjersvold fra St. tr. leiravdelingen.

Fra venstre PX-Lien, Liebraaten og "PX-slave" Moen med de for anledningen importerte varer.

(Foto: R. Kristiansen)

“KJERRINGA MOT STRØMMEN”

Av kaptein Rolf Kristiansen

For feinsmekkerne har det gjennom ti kontingenter vært hevdet at UNIFIL er et "Mekka" når det gjelder de edle dråper. Vi har nå gjennom ni måneder mesket oss med cognacer i klassen Larsen, Martell og Hennessy som on det skulle være helmek. Vi bruker "Blåsmirnoff" til grillvæske fordi det er billigere her nede enn vanlig tennvæske og ingen gidder så mye som å løfte på øyelokket hvis det ikke hviskes "Cordon Bleu" i krokene.

Da er det det skjer. Det helt ufattelige som ingen hadde trodd var mulig. En

oppkomling av en admoff, kaptein Jan Liebraaten, går hen og IMPORTERER EN KASSE MED UPPER TEN TIL LIBANON!

Den offisielle varianten er at han savnet den tradisjonelle skallebanken, så hva gjør man ikke for innrette seg slik at overgangen ikke skal bli for stor.

PX-Lien trodde først at den godeste admoffen hadde latt seg drive til vannvidd (les: brennevidd) av den ustanselige tellingen sin, men det var ikke tilfelle. Liebraaten ba rett og slett om å få importere

en kasse med Upper Ten. (Nå er det mange som hevder at det slettes ikke er noen dårlig whiskey).

I skrivende stund kan vi også røpe at parhestene Berg og Paulsen i iveren tok feil og brukte en del av whiskeyen til å spyle klosettet med mens Liebraaten var på leave. Men det er nok igjen til ennå å sikre Liebraaten skallebank i hvertfall 14 dager fremover. Redaksjonen slutter seg derfor til rekken av gratulanter og ønsker Liebraaten god bedring!

HEBARIYE - PATRULJEN

Av fenrik Trond Ahlsen

Av alle de infiltratørene som er tatt i Norbatts AO denne kontigenten er 60 prosent av dem oppdaget og brakt inn av patruljelag fra 4-6 HQ. Visst er det sant at Hebariedalen er hovedinngangs-porten for infiltratører nordfra, men resultatet viser også at patruljetjenesten blir utført på beste måte. Vi kan trygt si at Norbatt har kontrollen over hvem som beveger seg sørover og inn i vårt område om natta, hvis veivalget deres er nedover

Hebariyedalen.

4-6 HQ holder til i nedre delen av Hebariye. Byen er den nest største i vårt AO, og i sommermånedene bor det omkring 3000 mennesker her. Lagsleiren 4-6 A ligger rett i nærheten, og de ni soldatene som bor her rulerer i tropp I. Mannskapet i 4-6 HQ tjenestegjør derimot her hele perioden. Styrken ibefatter også en hundefører med hund som rulerer hver 14

dag. Tjenesten består for det meste bare av å gå patruljer, siden 4-6 OP en kilometer lenger ned i dalen bare bemannes på ordre.

— Hebariedalen er den største innfallsporten for infiltratører. Det er hovedårsaken til at såpass mange har blitt oppdaget her, sier sjefen på 4-6 HQ, fenrik Arnstein Næverdal. Bortsett fra en av de fire gutta i staben, har alle rekap

Schäferen Banto på 10 år fører an til ambushen. Paul Arne Sæbø, Tom Berger, Arne Hartviksen og Knut Emtud følger på.

(Foto: T. Ahlsen)

denne kontigentperioden. De er derfor spesielt godt kjent i området. — Vi liker oss godt her. Jeg for min del kunne ikke tenke meg å bytte denne stillingen med noen annen i Norbatt. Fine boforhold i murhus med godt klima, og dessuten har vi dusj og WC i huset. Vi trives, noe som gjør at mange ønsker seg tilbake hit hvis de får rekap, forteller Næverdøl. I løpet av den tiden de har vært der har de også fått en spesielt godt forhold til lokalbefolkningen. Hebariye er forøvrig kjent som en by med mange vakre kvinner.

Patruljene fra 4-6 HQ skiller seg ut fra andre patruljer siden de blir ledet av 4-6 HQ og ikke oppsen. Årsaken er at sambandet ikke når helt ut til Hebariedalen. — Vi synes dette bare er en fordel da 4-6 som mottar er godt kjent og kan lede et eventuelt søk, mener Næverdøl. Det samme blir gjennomført i tropp 2 i Cheeba.

4-6 HQ er også et populært besøksmål for kompanisjefen i Kp B, men gutta har ikke funnet ut om det er dem eller druene de dyrker på taket som får major Bjørn Ivar Olsen til å komme. — Månedene her i Hebarie har gått greit, og vi har en del å finne på i fritiden. Dessuten tror jeg vi slipper en del av byråkratiet folk må slite med andre steder her nede, avslutter fenrik Arnstein Næverdøl.

Fenrik Arnstein Næverdøl har hatt kommandoen på 4-6 HQ både denne og forrige kontigent.
(Foto: T. Ahlsen)

SIKKER RESERVE

FMR er raskt på stedet om situasjonen skulle kreve det. løytnant Dahle ledet troppen som støttet Norbatt i begynnelsen av september. (Foto: T. Ahlsen)

Av fenrik Trond Ahlsen

Alle lag er avhengige av å ha gode reserver. Reserver som kan gå inn på kort varsel for å forsterke et ledd eller ta over for andre. UNIFIL har sikret seg i så måte. Force Mobile Reserve behøver som oftest bare å vise seg fram. De fleste gir seg når de ser hva de står overfor.

Norbatt benyttet seg av FMR i begynnelsen av september. DFF forlangte "freedom of movement" med våpen i Norbatt AO, noe vi ikke gikk med på. Situasjonen tilspisset seg da det så ut til at avslaget ikke ville bli respektert. Vår egen mekaniserte tropp hadde noen av vognene på verksted, og

ledelsen i Norbatt bestemte seg for å gjøre nytte av FMR. Med hovedkvarter på 4-8 lagsleir, patruljerte de i det omstridte området uten at det kom til noen sammenstøt i løpet av de ukene de lå der.

Denne episoden i begynnelsen av september var et typisk oppdrag for FMR.

— Patruljeringen er nettopp for å vise at vi er her, sier troppsjefen for den norske troppen i FMR, løytnant Dahle. — Hensikten er å vise at de nå står overfor mer enn en nasjon. Det er verre å lage vanskeligheter for sju nasjoner

enn for en. Men hvis noen nå skulle forsøke å trenge seg forbi en CP, er vi selvfølgelig med for å stanse dem.

Force Mobile Reserve er oppsatt med 11 Sisuer og i alt 175 mann. 34 mann fordelt på tre av de pansrede vognene holdt øye med veien fra 4-9 CP til 4-25 CP mens oppdraget varte. Patruljene dro ut med to vogner annen hver time. Styrken i FMR ligger nettopp i mobiliteten og raske forflytninger. Fra hovedkvarteret i Kuana to kilometer fra HQ-Fidji-batt, skal FMR nå fram overalt i AO i løpet av en time eller to. Det er en ekstra sikkerhet å ha disse "reservene" i ryggen.

MR. "LEIRAVDELING"

Mesteparten av en trivelig gjeng i leiravdelingen. Desverre var leirmesteren selv, fenrik Svendsen, på leave da bildet ble tatt, Frav. Salman Shadid, korporal Olsen, Nazih Abou Mourad, Wisam Farhat, Hagebakken, Brukstuen, Michel Katherian og Hagen. (Foto: R. Kristiansen).

Av kaptein Rolf Kristiansen

Korporal Stein Are Olsen (30) fra Furuflaten i Lyngen har sitt daglige virke i leiravdelingen i Norbatt. Men det er bare en liten del av sannheten – Olsen "er" leiravdelingen. Svendsen og de andre gutta gjør sikkert en utmerket jobb, men det er Olsen som "er" leiravdelingen.

Hans offisielle tittel er ass. leirmester – og at Forsvaret har unngått å gjøre denne utmerkede befalingsmann til sersjant eller offiser – er for mange av oss fortsatt en gåte.

Den alltid (nesten) smilende energibunten fra Furuflaten er egentlig utdannet mekaniker. Men bare etter en måneds tid i kontingent XX (Olsen er

selvfølgelig rekap må vite!), ble Olsen ass. leirmester. Og – Olsen er ikke snauere enn at han iskaldt innrømmer at han "gikk" etter denne jobben. Han hadde hørt av en kompis at det var en fin jobb.

På spørsmål om hva slags oppgaver man har (egentlig et tullele spørsmål når man har sett Olsen i aksjon gjennom ni måneder), så svarer Olsen greit:

– alt mulig.

Men han føyer til at skifting av dørlåser, montering av hengellåser, skaffe wireklemmer, rense ovner og et utall forskjellige sveiseoppdrag for ikke å snakke om snekkerarbeider, er avdelingens gjøremål – og Olsen styrer det meste. Svendsen er sjef, men det er Olsen som ligger som en "ørn" over gutta når det er snakk om å kjøre vannbil, ha brannberedskap eller i det hele tatt

fungere som Norbatts serviceavdeling.

Og det er kanskje som serviceavdeling Olsen har gjort avdelingen kjent. Nå Furuflatens store sønn trår til går det så det griner – noe det forsåvidt gjør om han befinner seg ved bordtennisbordet eller på fotballbanen. Han kan tvert avgi det gutta i mek. kaller "pansermelding", men er like fort blid igjen – for saker og ting må gjøres.

– Egentlig har leiravdelingen svært lite å hjelpe seg med. Det er lite av forbruksmateriell som skruer, låskasser og dørhåndtak. Det kan kanskje illustreres best ved den julestemningen som spredte seg da S-4 bevilget midler til en sag med gjærekasse!

Olsen har forlenget funnet ut at systemet for å få det man trenger er tungrodd – og han understreker At Det ikke

Olsern styrer "butikken" effektivt i sjefens fravær.

(Foto: R. Kristiansen)

ligger hos våre forsyningsfolk, men det kan synes som om også disse har vanskelig for å nå fram.

— Som regel går det to måneder fra vi bestiller en ting og til vi får det vi har bestilt. Vi er klar over et det er flere enn oss som skal ha, men gutta ser nå at det ligger på lager i Naqoura og da er det ikke særlig forståelse for sendretigheten, sier Olsen.

Men brannutstyret er Olsens bekymring. Det er for dårlig. Den store brannbilen kan ikke kjøre utenfor vei, og derfor er det påkrevd med skikkelig utstyr som kan kaste 30 meter.

Et annet spørsmål er om ikke også brannmannskapene burde hatt tillegg for den risikoen de løper når det gjelder miner. Det er jo ikke alltid sikkert at en brannutrykning foregår i mineklart område.

Når det gjelder deler som mangler har Olsen flere ting på hjertet:

— Vi har alt for mange beredere som mangler elementer på tolv og femten hundre watt. Berederne er fine ellers, men slik situasjonen er, blir vi nesten nødt til å kaste dem, sier Olsen oppgitt.

— Det er også vanskelig å få termostater til gasskomfyrer, men dermed er "klaging" slutt og Olsen begynner å

lovprise den gjengen han arbeider sammen med.

— Tror ikke du finner bedre kameratskap i verden! Det er ikke mulig! Miljøet i leiravdelingen er bare topp! Vi greier nesten å stoppe Olsen (og det er det mange som "nesten" bare har gjort).

— Jeg tror at mye av forklaringen ligger i at vi er en blanding av unge og litt mer erfarne, akademikere, faglærte og løsarbeidere. Dessuten bor vi omtrent i det samme området på "Vesle Skaugum", H-7, Sørigarden og Martinihøyden.

— Hva gjør så unge Olsen i sin fritid?

— Fritid? Olsen ser på oss som om vi har bannet i kirken.

Med myndig ass. leirmester-stemme messer han: "Hvis vi har noen fritid!"

— Hvis du visste hvor mange ganger jeg har ønsket å hive telefonen til h Særlig når den ringer i ti-tida om kvelden. Men joda, det blir tid til adspredelse. Det blir TV med Midle East hver tirsdag. Men Olsen savne World News på Midle East på søndager.

Det som imidlertid bekymrer Olsen nå er at gutta blir stående uten bordtennistilbud. I første etasje på Martini-høyden har bordtennisen gått i to tredjedeler av forrige kontingent og to måneder av den

nåværende. Men nå skal huset leveres tilbake og da ser det stygt ut for bordtennisen. Noe annet sted å sette bordet har man ikke og det å pakke sammen og sette opp for hver gang krever for mye rydding og tid slik at det ikke blir noe av.

Nei, da er det tilbake til videoen og Olsen Nedgir uten å fortrekke en mine at det blir en og annen pornofilm.

I Norbatt er det 640 mannfolk og i underkant av tjue jenter så det er kanskje ikke så rart

— Men hva med leave, Olsen?

— Jeg var på Lanzarote 14 dager og en uke på Kypros i kontingent XX, men i denne kontingenten tok jeg fjorten dager hjemme. Alle som har vært her nede så lenge som meg burde ta en tur hjem, sier Olsen.

— Hva med Hoff Bar og Tel Aviv? prøver vi oss.

— Jeg har ikke sansen for det. AIDSen har jo nesten ødelagt all moroa i hele verden. Hvis ikke så er det jo en mulighet for at også jeg hadde vært der. Men slik som ting er synes jeg det er en for stor sjanse å ta.

— Kan du tenke deg tilbake hit igjen?

— Ikke akkurat nå.

— Kunne du tenke deg å reise som FN-soldat andre steder?

— Ja!, men jeg ser ikke bort i fra at jeg kommer tilbake hit en eller annen gang, sier Olsen som avslutningsvis betror oss at han ikke har hatt en eneste tung dag som har gått på humøret løs Stikk den!

Pettersen (t.v.) og Husbyn hører også med til "service-avdelingen", men det er fortsatt Olsen som har styring over alt (t.h.)
(Foto: R. Kristiansen)

En resolutt inngripen i en slåsskamp eller blant bråkmakere har absolutt hørt til tilfældighetene for nordmennene i MP-Coy i Naqoura. Hverdagen består mer av rutinearbeide, kjedelig i lengden og ikke på lik linje. Led det mange forbinder med militærets egne lovens voktere.

Denne kontingenten har kort og godt vært usedvanlig rolig.

Omkring femti nordmenn holder til i UNIFILs hovedkvarter i Naqoura. MP-Coy består av i alt 72 personer fra ni nasjoner. Kompaniet ledes av en nordmann, oberstløytnant Olav Aasheim. Han har med seg 15 andre nordmenn i styrken.

Ukjente Naqoura

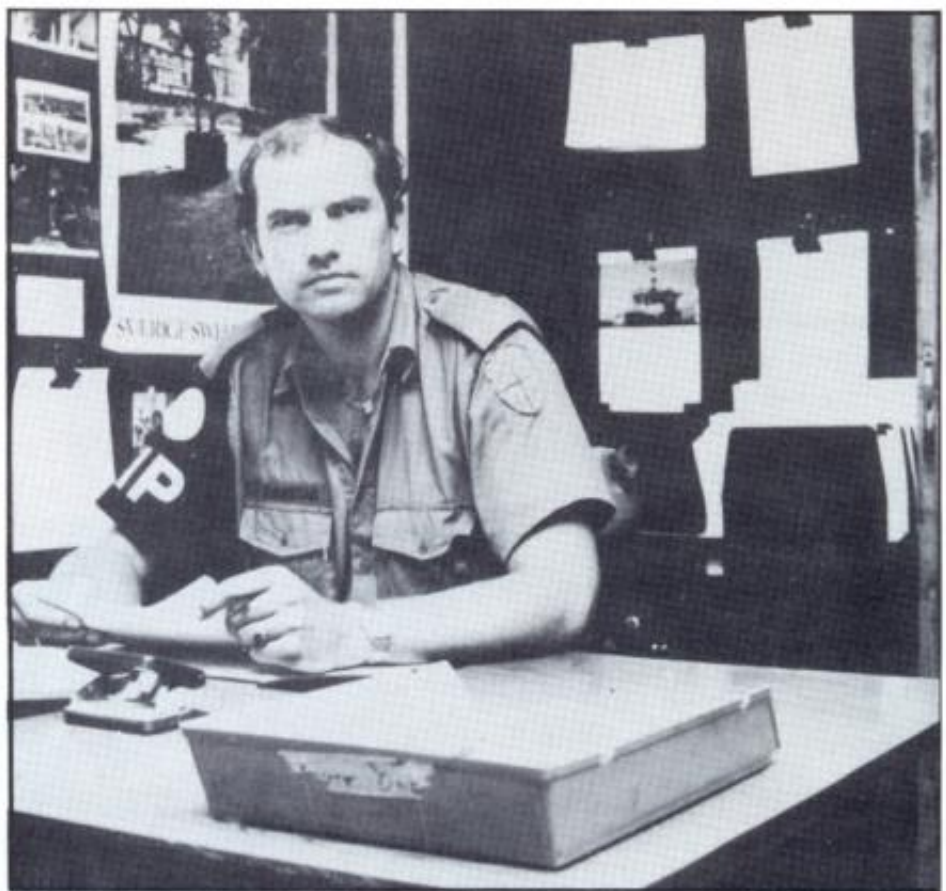
— Jeg visste knapt at Naqoura fantes på kartet før jeg fikk høre at jeg skulle ned hit, forteller fenrik Jan Birger Raastad. Han jobber i Special Investigation Section, eller på norsk etterforskningsavdelingen. De fleste av nordmennene i MP-Coy har erfaring og bakgrunn fra politiet i Norge, og Raastad arbeider til daglig som politibetjent på Sandefjord Politikammer.

— Heller ikke jeg visste noe om Naqoura før jeg kom ned hit, sier sersjant Jan Bjarne Engebretsen. — Jeg mener informasjonen vi får om stedet og tjenesten her nede er mangelfull før vi drar hjemmefra. Også sersjant Tor Berland savnet en del opplysninger om jobben som MP i Naqoura før han satte seg på flyet nedover. En del av fagperioden på Vatneleiren utmerker seg derimot som nyttig og informativ.

— Men når vi kom ned hit har vi ikke hatt noe å klage på. Stedet og tjenesten generelt er bra. Selv om man etter hvert kan styre begeistringen for Mingi Street. Etter et par måneder blir du passe lei av de samme butikkene og restaurantene, mener sersjant Ove Myrvang. Når han er ferdig med tjenesten i Libanon venter det ham en jobb som lensmannsbetjent i Sandnessjøen på Helgelandskysten.

Som hjemme

Å tjenestegjøre i Naqoura er noe

Det blir nesten bare skrivebordsarbeide på fenrik Jan Birger Raastad. Han rullerer ikke i avdelingene som de fleste andre norske MPene, men arbeider i Special Investigation Section hele kontingenten. (Foto: T. Ahlsen)

ROLIG PERIODE FOR MP I NAQOURA

ganske annet enn for eksempel i Norbatts område. — Da vi kom ned var det jo uvant med den intense varmen. Men derfor er det også enda bedre å hoppe i havet. Sånn sett har vi det godt her. Det å kunne skifte over fra uniform til sivil etter at arbeidsdagen er slutt gjør at det nesten blir som hjemme i Norge, sier fenrik Raastad. Han tror tjenesten i

Norbatt på en måte er hardere, med stengere militær disiplin og arbeidsforhold.

Raastad får medhold fra de andre. — Når jeg skriver eller er hjemme og forteller kamerater og kjente om hvordan vi har det her, er det nesten så de ikke tror meg, forteller Tor Berland. Han kunne ikke tenke seg å bytte

tjenestested. Etter denne kontingenten har han vært i Naqoura ett år, men utelukker ikke at han søker seg nedover senere.

De fire norske MP-gutta fremhever alle det fine miljøet og kameratene man får under tjenesten i Libanon. Selv om de har fått internasjonal erfaring og styrket kunnskapene spesielt i engelsk skriftlig og muntlig, er det delte meninger om det rent politifaglige utbyttet av oppholdet. De tror det også kommer av at forventningene de hadde før de dro nedover kanskje ikke var helt realistiske.

— Uansett har vi fått en erfaring vi ikke ville vært uten, avslutter de fire.

*Sersjant Tor Berland har ansvaret for bilparken.
(Foto: T. Ahlsen)*

MP-COY MP-COY

Organisasjonsmessig er MP-Coy delt opp i fem avdelinger. MP-Coy HQ ledes av oberstløytnant Olav Aasheim. Kompaniet har en egen etterforskningsdel, Spesial Investigation Section, Provost Section, eller ordensavdelingen tar seg av patruljer, arbeidet ved grensene og eskortetjenesten. Traffic section har ansvaret for å etterforske alle trafikkuhell med UN-biler. Dessuten tar de seg av dokumentkontroller og fartskontroller.

Den siste delen av MP-Coy er detachments. Dette er utestasjoner og for tiden har MP-Coy detachments i Beirut, Tyr, Nahariya, Metulla og Tel Aviv.

Personellet til utestasjonene rekrutteres fra de andre avdelingene og i løpet av kontingenten har de omkring 60 dager på de forskjellige stedene.

En sjelden episode for de norske MPene. Sersjant Jan Bjarne Engebretsen og sersjant Ove Myrvang demonstrerer hvordan de tar hånd om problemene hvis de oppstår. (Foto: T. Ahlsen)

TROPP 2 BLAT MED: Isolert tjeneste i Enklaven.

Av fenrik Trond Ahlsen

Han bare smiler og ler, troppsjefen i Blat, da jeg forteller ham akkurat hva jeg mener om veien opp dit fra Saqi. Fanden sjøl ville heller ha brukt beina enn å bli utsatt for den julinga du får på lasteplanet.

— Nei, det tenker vi ikke så mye på. Vi begynner vel å bli vant til det, sier løytnant Jørn Fossum. Og flirer. Humøret er det ikke noe å si på i den litt avsidesliggende troppen i Blat.

Blue Beret kom på besøk dagen før leave-avreise til Tunis, og det forklarer vel noe av det sprudlende humøret.

Likevel oppdager man fort at miljøet er bra og at troppen fungerer godt.

— Vi har jo en litt spesiell oppgave i og med at vi har ansvaret for de to OPene i Enklaven. Det blir en del OP-tjeneste i tropp 2. I tillegg til 4-15 OP og 4-18 OP, har vi også to OPer innenfor Blueline, 4-20 og 4-23. Av hele troppen på femti mann, er halve kontinuerlig på enten OP-eller CP-vakt.

4-15 OP holder først og fremst øye med Metullah-gate, mens 4-18 OP kontrollerer trafikken på den gamle veien som fører helt fram til Beirut.

Begge observasjonspostene huser fire mann som ruller etter en 14-dagers periode. De lever da en spesielt isolert tilværelse, og har bare lov til å bevege seg innen eget leiområde. To ganger i uken, tirsdag og lørdag kjøres det ut mat og andre ting som de trenger.

Bilparken i 4-21 HQ består for tiden av en Renault lastebil. En av oppgavene er "tailing", noe som kan bli ganske kronglete i Blats trange gater. Renaulten brukes også når ferden går inn til Ebel es Saqi på handleturer. Tre ganger i uka er et bra tilbud, mente de fleste vi snakket med i Blat.

Samholdet er godt blant gutta i tropp 2 i Blat. Fra venstre står Gudmund Juul, Jan Olav Nyheim, Esten Arild Wollvik, Vk Johnny A. Hansen, Korp Wiggo Falck, Fenrik Peter Hammer, løytnant Jørn Fossum, Willy Eikevåg, Per Arne Jørgensen, Morten B. Hansen og Korp Trond Erik Hettleid. (Foto: T. Ahlsen)

Fire mann holder øye med Metullah-gate i 14 dager av gangen. Korp Trond Erik Hetlelid, Rune Lillevik, Vk. Johnny Aker Hansen og Leif Inge Henriksen. (Foto: T. Ahlsen)

Fra venstre Korp. Per Tore Hansen, Jan Ivar Knutsen Vk. Ola Ola Fuglei og Per Ivar Vinningland sørger for at militærtrafikken til og fra området blir registrert. (Foto: T. Ahlsen)

MEDAJEPARADE KONTINGENT XXI

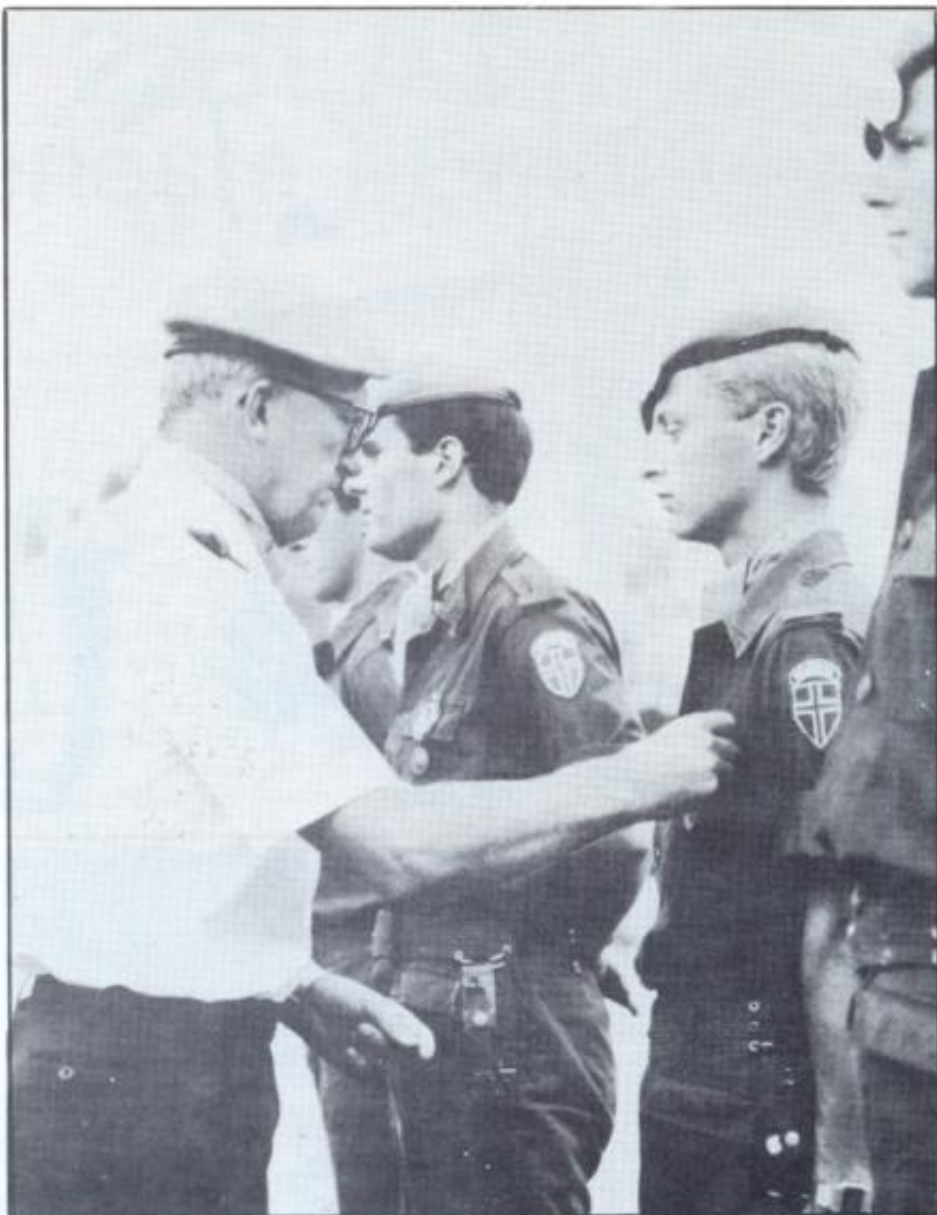
Av kaptein Rolf Kristiansen

Medaljeparaden for kontingent XXI ble gjennomført med stil og verdighet. Den ble gjennomført uten unødig bruk av tid og alle – fra FC, generalløytnant Lars-Eric Wahlgren og ned – var meget fornøyde.

Wahlgren sa i sin tale at kontingenten allerede hadde vist at den var i stand til å løse sitt oppdrag på en like tilfredstillende måte som tidligere kontingenter og han har også tro på at kontingenten vil stå løpet ut. Generalløytnant Wahlgren kom også inn på at det tidligere hadde vært nordmenn i området og nevnte i sin tale at en herre ved navn Sigurd Jorsalfar sannsynligvis også hadde vært en tur innom det berømte slottet "Chateau Beaufort". I alt var det vel 450 soldater som på medaljeparaden og i de nærmeste dagene fikk sin UNIFIL-medalje. Ikke alle kunne være tilstede på paraden, men utdelingen ble gjennomført med like mye stil og samme høytidelighet ute ved avdelingene.

I tillegg ble det som vanligvis delt ut tall tilsvarende antall gjennomførte kontingenter og det var faktisk en del både to, tre og fire-tall ute og gikk.

Bataljonssjef, oberst Jan Erik Karlsen, samlet bataljonsstabens befal som ikke ble dekoret i selve paraden, til en liten høytidelighet i sitt kvarter der medalje og tall ble delt ut med treffende kommentarer i det enkelte tilfelle. Vel blåst Norbatt XXI!

Fotos: Fenrik Trond Ahlsen

Middelhavets lyseblå bølger ruller forsiktig mot en lang sandstrand, en fin-kornet strand helt mennesketom. Havfugler flakser forsiktig gjennom mørket uten å gi lyd fra seg. Kun vingeslagenes lette bevegelser mot den hete luften kan såvidt høres.

Strandrestaurantene er fylt av glade mennesker; israelere, franskmenn, amerikanere, engelskmenn, nordboere etc. En og annen FN-soldat i lyseblå lue passerer forbi på jakt etter ett eller annet. Kanskje det er livslykke de søker, spenning, nyoppdagelser, med resultat av blandet kvalitet.

Taffelmusikk med ulik styrke, med ulik kvalitet fra ulike tidsepoker prøver å vekke tilhørernes interesse, å glede dem, å gi dem nostalgiske opplevelser i et fremmed land. Noen lytter intenst, andre prater lavt, nærmest hvisker, noen er høylydte og finner seg ikke til rette under akkompagnatørens jevne, rytmiske slag på pianotastaturet.

Bølgene fortsetter å rulle mot stranden innhyllet i sydlandsk mørke, som er langt mer intenst enn hjemme i Norden. Varm vind blåser fra øst, innmari varm vind selv om det er midnatt. I morgen vil termometeret komme til å vise minst 45 grader i skyggen, og det er vel varmt for en kald nordmann. Stjernehimlen er klar og ren, ikke en eneste sky dekker

Jeg så henne på stranden i dag

(Foto: Kaptein Jarle Elvemo)

DO YOU WANT MY COMPANY TONIGHT, CAPTAIN?

stjernelysets himmelske spill. Månesigden har kastet loss og sklir med ærbødig eleganse bortover himmelhvelvet som en seilskute i frisk bris.

På gatehjørnene speider horene etter kunder; Do you want company to night, Sir? lyder det jevnt og trutt, mens man spaserer langs hotellgaten i Tel Aviv. Do you want company to night? 75 dollars, 100 dollars, 125 dollars. Do you want company? Unge piker i lette, elegante klær som skjuler minst mulig av nyutsprungen skjønnhet som om kort tid er forkvaklet i dollarenes seksuelle nytelser på et tilfeldig hotellrom sammen med en soldat, en turist, en hvem som helst. Vakre, mørkhudede arabiske jødepiker med iransk aksent, lyshudede europeiske jødepiker med strittende unge bryster, kullsvarte piker fra Kenya med adresse Nairobi med figur som ethvert menneske

misunner dem. Do you want company to night, my friend, the whole night for 75 dollars.

Taffelmusikken fortsetter og sprer minner fra 60-årene da jeg og mange andre med meg var unge og fremadstormende. Paul Anka, Rolling Stones, Beatles, Elvis. Minner. Men ved Gud, det er så innmari lenge siden. Det er kanskje ikke verdt å tenke på den gangen lenger; gode minner, dårlige minner, forventninger. Det var en gang. Slik begynner alle eventyr, kanskje 60-årene kun var en drøm, et usant eventyr. Do you want company to night my friend? Hun kan ikke være mer enn 15 år. Jeg så henne på stranden i dag sammen med sin mor. 15 år og allerede oppslukt av dollarens betydning for menneskeheten, oppslukt av de seksuelle nytelser i kroner og øre, i pund og shilling, i sheqel og

... i lette elegante klær som skjuler minst mulig. (Foto: Kaptein Jarle Elvemo)

agerot. Jeg lukker øynene. Jeg lukker ørene. Og lar det sydlandske mørket oppsluke mitt sinn, oppsluke hele meg. Jeg vandrer mot hotellet, et enkelt rom med en seng, en stol og et bord. Varmen er uutholdelig. Kommer jeg til å få sove i natt? hva kommer jeg til å drømme om? Om unge israelske piker med lette klær som blafrer i den varme brisen? NEI! Om drømmepiker fra Nairobi, sorte som natten? NEI! Jeg Kommer til å drømme om DEG, min kjære. Du som bor langt der oppe mot nord hvor kulden ikke har lyst til å slippe taket i menneskesinnet. Om deg vil jeg alltid drømme, bade om dagen og om natten, for du ønsker

Mennesker i tusentall på stranden.
(Foto: Kaptein Jarle Elvemo)

selskap på et helt annet grunnlag enn alle disse vakre pikene i Tel Aviv, Syndenes by, Sodoma og Gomorra.

Og snart er jeg våken igjen. En ny varm dag, en steikende sol, varme bølger fra et overopphetet Middelhav, mennesker i tusentall på stranden. Og oppi alt dette står soldaten med den blå luen på vei til det utmagrede og krigsherjete Libanon

som en gang fløt av melk og honning, men som nå etter hvert begynner å flyte av fattigdom. Et land med Kvinner tildekket av sorte slør, et land fylt av lett-troende muhammedanere, et land på vei nedover mot elendighetens stup.

Farvel Tel Aviv, farvel Israel, farvel alt og alle; I do not want your company to night!

Farvel Tel Aviv!
(Foto: Kaptein Jarle Elvemo).

KOMPANIMESTERSKAPENES TID I NORMAINTCOY

Av kaptein Jarle Elvemo

Idrettsaktiviteten er meget stor, ja, sjelden stor for tiden i NorMaintCoy. Det ene Kompani-mesterskapet avvikles etter det andre. Spenningen bare stiger og stiger når det gjelder resultatene i fremtidige UNIFIL-mesterskaper.

Men la oss gå løs på en del resultater fra den siste tiden.

Dart:

- Nr 1: Lt Olsen, Øystein
2: Menig Haugen, Morten
3: Menig Strandheim, Vidar

Fotball:

Stabstroppen vant her foran Kjøretøytroppen.

En større turnering i Irish batt's AO er i øyeblikket i gang mellom NorMaintCoy, Irishbatt og en rekke libanesiske bylag. NMC har kvalifisert seg til sluttspillet.

Løpskarusell:

Av 10 arrangerte gateløp talte de 4 beste.

Klasse under 35 år ble vunnet av pte Sunde, Ove foran fenrik Grongstad, Nils og pte Røvik, Jan. I klasse over 35 år vant kapt. Elvemo foran kapt. Jensen. I dameklassen ble kapt. Andestad vinner.

Skyting:

Pistoltskytingen er avsluttet, og fenrik nilsen, Erik vant, foran lt. Rosenlund, Stein og menig Andreassen, Trond. AG 3-skyting arrangeres senere. I mesterskapet for Norcontico vant kapt. Wilhelmsen, Fjodolf.

Tennis:

Single-mesterskapet i tennis ble vunnet av korp Roksvaag, Tormod foran Lt Olsen, Øystein og fenr. Grongstad, Nils.

Trafikkmesterskap:

Kompaniet avviklet trafikkmesterskap med Menig Jensen, Jens A. som vinner.

Tautrekking:

De sterke menns mesterskap ble en meget spennende affære. Det individuelle mesterskapet bestod i å trekke en CJ 8-jeep med sjåfør lengst mulig i løpet av 20 sekunder i to runder. Vinner ble korp Simonsen, Harry med 38,02m. Nr. 2:Korp Sjømøling, Lars-Erik 36,27 m og nr. 3:v/k Myhre, Vegard 33,5 m. I troppskonkurransen vant Kjøretøytroppen foran Staben. Sambandstroppen ble nr. 3.

GRUNDIG

Grundig har i mange år vært markedsleder i Tyskland, og er også i Norge og Europa forøvrig blant de ledende.

MADE IN GERMANY er et kvalitetsbegrep. Dette har også Grundig levd opp til. Resultatene for 1986/87 viser det, både for innland og eksport.

Underholdningselektronikken utvikles hurtig. Konstant oppstår ideer til utvikling av nye tekniske finesser og nytt design på produktene. Hos Grundig er det aldri langt fra ide til ferdig produkt.

Grundig er alltid parat til å ta opp utfordringen og omskape disse til gode produkter.

Blant mange spennende nyheter i år kan vi presentere «**JUMBO-TV**», storbilde-TV med ekte billedrør, som leveres i størrelsene

95cm/37» og 82cm/32».

TV-Recorder, en elegant og praktisk kombinasjon av TV og video, foruten nye Monolith-apparater, stereo-TV, portable-TV m.m.

Videoene blir stadig mer avanserte, men enklere å betjene.

Også på HiFi og Audio-områ det bringer Grundig mange interessante, nye finesser.

BE DIN PX-FORHANDLER OM TILBUD/BROSJYRER

Alle Grundig produkter leveres med vanlig norsk garanti

DO IT TAX FREE, — AT DUTY FREE!

Leverandør til de norske FN-styrkene i Libanon

DUTY-FREE AS

Tlf. 02-201058 Telefax 02 332473

Postboks 497 sentrum, 0105 Oslo 1

